

הנדון: ישיבת מליאת המועצה שלא מן המניין ה/2010
מתאריך 25.08.10 בשעה 20:00

משתתפים:

שחר יסינובסקי- מ"מ ראש המועצה
שלמה אדלשטיין- חבר מועצה
שמעון מזוז- חבר מועצה

אבנר בן גרא - ר. המועצה
דוד לוי- ס.ר. המועצה
דינה טל- חברת המועצה
יואל בודהנה- חבר מועצה

נעדר:

סלומון כהן- חבר מועצה
אהרון בשן

נוכחים:

שלמה ששפורטה- מהנדס המועצה
אילן שמרת – מנכ"ל תאגיד מי שבע
נציגי משרד רו"ח אופיר בוכניק

שעיה קרפ- מזכיר המועצה
חגית אלישע- גזברית המועצה
עו"ד ששון יצחק- יועץ משפטי

הצטרפות לתאגיד מי שבע

אבנר בן גרא- סוקר בפני חברי המליאה את מכלול הפעילויות שבוצעו לקראת הצטרפות מיתר לתאגיד מי שבע. הצטרפות לתאגיד מים וביוב, מחוייבת על פי חוק התאגידים. בסמכות הממונה על התאגידים, לחייב רשות להצטרף לתאגיד ספציפי כפי שאכן הנחה את מיתר להצטרף לתאגיד מי שבע. הנסיונות להקמת תאגיד שיאגד את: מיתר, עומר, להבים וחורה לא צלחו הן בגלל התנגדות עומר ולהבים והן בגלל התנגדות הממונה על התאגידים. מבחינתי, הנקודה החשובה בהצטרפות ל"מי שבע", הינה אי פגיעה בשירות אותו יקבלו תושבי מיתר.

אילן שמרת- סוקר את פעילות תאגיד "מי שבע". פעילות התאגיד במיתר תהיה פשוטה יחסית וזאת לאור העובדה, שאין צריכה משותפת ותשתיות המים והביוב טובות ומתוחזקות. השקעה בתשתיות במיתר, תהיה כ- 1 מ"ח בשנה. התקנת מערכת של קריאת מונים מרחוק. קבלת תושבי מיתר תהיה במיתר, התאגיד ישכור את שירותי המוקד העירוני במיתר. באופן קבוע יהיו במיתר מפקח ועובד מקומי. רמת השירות במיתר תעלה. טיהור באמצעות "אגנים ירוקים" – התאגיד לא מתעסק עם זה, בכל מקרה, כל דבר ישקל לגופו.

יואל בודהנה- נכון שהחוק קובע להתחבר לתאגיד, אבל החוק לא קובע לאיזה תאגיד להתחבר. יש תושבים בב"ש שיש להם טענות קשות כלפי התנהלות התאגיד "מי שבע".

מיתר להבדיל מרשויות אחרות, בעשור האחרון ביצעה מהפכה בכל הקשור לשיקום צנרת בתבר"ים ותקציבי פיתוח של הרשות. זו לא הצנרת של באר-שבע בשכונות מצוקה שם יש הזנחה. החשש שלי כאשר אני בוחן את הרכב הדירקטוריון של "מי שבע", אני מוטרד. זה היד, האצבע והציפורן של דנילוביץ. חברי הדירקטוריון בסופו של דבר מחליטים על מדיניות החברה "מי שבע" ומי שחושב שיהיה לנו מה להגיד טועה ומטעה. אני לא בטוח שנבחנו אלטרנטיבות אחרות להתחברות לתאגיד עם ישובים מבוססים כדוגמת מיתר. נשאלת השאלה – אם אנחנו לא מרוצים, האים יש לנו חלון יציאה? האם ניתן להכניס סעיף כזה לחוזה?

היועץ המשפטי של מיתר ציין – שסעיף 6 ג' קובע שלשר הפנים הסמכות ליתן פטור לרשות להתחבר לתאגיד במקרים מיוחדים.

נציגי משרד רו"ח בוכניק- על פי חוק התאגידים, התאגיד מחוייב בהשקעה שוטפת בתשתיות בסך 1/30 משווי הנכסים- כ- 1.2 מ"ש במיתר. למרות שאין חובה על התאגיד להשקיע את הסכום דווקא במיתר, אלא בכל הרשויות בתאגיד. למונה על התאגידים הסמכות לאשר לאיזה תאגיד תתחבר כל רשות ורשות. עד שנת 2009 משק המים היה רווחי, לאחר כניסת התקנות החדשות ב- 2010 משק המים לא רווחי. אם התאגיד יקח על עצמו את החוב עבור ההצטרפות למט"ש חורה, אזי ממליצים להתחבר לתאגיד. אי הצטרפות לתאגיד תסב למיתר, הפסד שנתי בשיעור 475 אש"ח בשנה.

יואל בודהנה- סיפרו לנו שאם נתחבר למט"ש תהיה השבה של מי קולחין להשקיה ציבורית. עלות הקמת המט"ש ברף הגבוה על פי אומדני ביצוע של מנהלת הביוב והמים – 7 מליון דולר ברמה השניונית. ושדרוג לרמה השלישונית תוספת של 1 מליון דולר. השאלה שעומדת על הפרק, היא כמה תפוקת הביוב של מיתר למט"ש. הרי מזה נגזר חלקה הכספי של מיתר. בחישובים האלה מיתר מהווה כ- 10% מספיקת המכון. לדעתי, מזה עולה ש- 4 מליון ש"ח אותם נדרשת מיתר להעביר לטובת המכון, הוא שיעור גבוה מידי. מקריאת הפרוטוקולים מתחילת שנת 2009, כל ההודעות בנושא המט"ש היו במסגרת "עדכוני ראש המועצה" עד 1.8.09. ב- 1.9.09 מודיע ראש המועצה שהוא חתם על ההסכם עם חורה להתחברות למכון הטיהור. מדוע לא התקיים דיון במסגרת מליאת המועצה המאשרת את החתימה על ההסכם, הכולל דיון מקדים במסגרת המליאה על חלקה של מיתר במט"ש.

דינה טל עוזבת את הישיבה

אבנר בן גרא- צריכת המים הציבורית כ- 80,000 קו"ב בשנה. ממליץ להצטרף לתאגיד "מי שבע" תוך שמירה על האינטרסים של מיתר.

שמעון מזוז- ממליץ שההצטרפות לתאגיד תותנה בכך שהתאגיד יקח על עצמו את תשלום החוב עבור ההתחברות למט"ש.

אבנר בן גרא- מבקש להסמיך את ראש המועצה לסכם את הצטרפות מיתר לתאגיד "מי שבע", כאשר ההצטרפות תותנה בכך, ש"מי שבע" יקח על עצמו את תשלום החוב בגין התחברות מיתר למט"ש שוקת.

בעד- 5

נגד- 1 (יואל בודהנה)

החלטה מס' 1/ה/2010

להסמיך את ראש המועצה לסכם את הצטרפות מיתר לתאגיד "מי שבע", כאשר ההצטרפות תותנה בכך, ש"מי שבע" יקח על עצמו את תשלום החוב בגין התחברות מיתר למט"ש שוקת.